

Novembris 2022

latviski

Lūk, Dieva mājoklis kopā ar cilvēkiem, un Viņš dzīvos starp tiem, un tie būs Viņa tauta, un pats Dievs pie viņiem būs viņu Dievs.

(Atkl. 21,3)

Kontakt: Meinolf Wacker
Kirchplatz 7
59174 Kamen

Mobil.: +49-172-5638432
Mail: meinolf.wacker@go4peace.eu
Homepage: www.go4peace.eu

**Tas sākas ar mazumiņu!
It starts very small!**

Dārgie go4peace draugi!

Kad ebreju tauta atgriezās no Babilonas trimdas savā dzimtenē Izraēlā, viņi sāka atjaunot izpostīto templi vienkāršā formā. Hērods Lielais to vēlāk krāšņi izrotāja. Jūdiem templis bija vieta, kur mājot Dievs. Viņu tēvu Dievs Jahve, kas bija parādījies Mozum degošajā krūmā, dzīvoja šeit, aiz lielā aizkara vissvētākajā vietā. Arī Jēzus atkal un atkal gāja uz templi, lai lūgtos. Taču šī ēka visā tās lielumā, skaistumā un krāšņumā viņam zaudēja savu absolūto nozīmi. Samarietei pie Jēkaba akas, kura saskaņā ar savu tradīciju pielūdza Dievu Garizima kalnā, Viņš sacīja, ka patiesie pielūdzēji pielūdz Tēvu debesīs ne tik daudz vietā, cik „garā un patiesībā” (sal. Jņ.4;23). Ar to Jēzus lika saprast saviem mācekļiem, kuri bija ļoti pārsteigti par tempļa iespaidīgo celtni, ka Dievs vienmēr vēlas būt tuvu cilvēkam, kā tēvs vai māte saviem bērniem.

Jēzus Dievs – Viņa Tēvs – ilgojas pēc saviem bērniem. Viņš jau šodien vēlas dzīvot kopā ar viņiem. Laiku beigās, kā to apraksta apustulis Jānis savā Apokalipsē, Dievs mūžīgi dzīvos savas tautas vidū – debesu Jeruzalemē. Viņš būs kopā ar viņiem. Šī vieta būs tik skaista „kā līgava, kas rotājas savam vīram!” (Apd. 21;2) Bet šis skaistums un dzīvība, kas būs debesīs, atspīd jau šodien. Dievs vēlas jau no šī brīža būt ar tevi un tavējiem! Viņš vēlas būt starp jums!

Tomašs stāsta: „Es droši vien jutos tāpat kā ebreju tauta, kad 70. gadā tika nopostīts viņu templis. Pēkšņi viss kļuva grūti un bez perspektīvas. Tad darbojas Diabolos, dezorganizators. Tad man pieder tikai mirklis. Vienmēr no jauna attiecīgais brīdis. Pirms kāda laika es biju tādā tumsā. Man bija dažas brīvas stundas, un man radās jautājums: Ko tu tagad darīsi? Tajā brīdī es atcerējos savu tēvu. Spontāni es viņam piezvanīju, un mēs sarunājām papusdienot. Tā izrādījās tik skaista un dziļa tikšanās. Kad atvadījāmies, es sajutu, ka mana dvēsele atkal ir mierā. Jēzus mūsu vidū to bija paveicis. Tie ir mazi brīži, kad debesis atveras: **Viss sākas ar mazumiņu! It's starts very small!**“

Go4peace komandai

Meinolf Wacker